

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
Oddział w K.
przeciwko dłużnikowi C. G.
na skutek skargi A. K. i J. K.
na zaniechanie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. w
sprawie o sygn. akt Km (...) dokonania czynności oszacowania wartości roszczenia
skarżących celem wpisania tej wartości do protokołu opisu i oszacowania
nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny nr [...] znajdujący się w budynku nr
[...] położonym przy ul. G. w K.,
ukończonego w sprawach o sygn. akt V Km [X] i Km [Y]
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 maja 2017 r.,
zażalenia A. K. i J. K.
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 3 lutego 2017 r., sygn. akt II Cz (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

W sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. przeciwko dłużnikowi C. G., Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 3 lutego 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną A. K. i J. K. od postanowienia tego Sądu z dnia 17 października 2016 r. sygn. II Cz (...). Wskazany postanowieniem Sąd Okręgowy uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 3 czerwca 2016 r. - oddalającego skargę A. K. i J. K. na zaniechanie Komornika sądowego przy wskazanym Sądzie Rejonowym, dokonania czynności oszacowania wartości ich roszczenia z umowy przedwstępnej celem wpisania tej wartości do protokołu opisu i oszacowania nieruchomości lokalowej, której dotyczyła umowa przedwstępna, a do której skierowano egzekucję - i skargę tę odrzucił.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej wniesionej od postanowienia z dnia 17 października 2016 r. wskazał, że w postępowaniu egzekucyjnym skarga kasacyjna przysługuje wówczas, gdy wynika to z przepisu prawa, co w okolicznościach sprawy miejsca nie ma. Ponadto, postanowienie z dnia 17 października 2016 r. zostało wydane na skutek zażalenia, co w myśl art. 767⁴ § 2 k.p.c., czyni tę skargę kasacyjną niedopuszczalną.

Zażalenie na postanowienie z dnia 3 lutego 2017 r. wnieśli A. K. i J. K. domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu „celem nadania biegu skardze kasacyjnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 767⁴ § 2 k.p.c. wyłącza w postępowaniu egzekucyjnym skargę kasacyjną na postanowienie sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia. Przepis ten wprowadzony został do kodeksu postępowania cywilnego z dniem 5 lutego 2005 r. ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804),

która zmieniała równocześnie treść art. 775¹ k.p.c., dopuszczającego wcześniej kasację na postanowienie w przedmiocie między innymi przysądzenia własności nieruchomości. Zgodnie z art. 7 powołanej ustawy zmieniającej, postępowania zabezpieczające i egzekucyjne wszczęte przed dniem jej wejścia w życie toczą się według dotychczasowych przepisów. W dniu 6 lutego 2005 r. weszła w życie kolejna ustawa nowelizująca kodeks postępowania cywilnego z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98), która zmieniła w sposób istotny system zaskarżania orzeczeń sądu drugiej instancji, wprowadzając przy tym do art. 767⁴ § 2 k.p.c. w miejsce wyrazu "kasacja" wyrazy "skarga kasacyjna". Dokonując tej zmiany ustawodawca przyjął w art. 3 powołanej ustawy zasadę bezpośredniego działania nowej ustawy, przewidując wyjątek jedynie do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem wejścia jej w życie, a także do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania, do których stosuje się przepisy dotychczasowe.

Oznacza to, że na postanowienia sądu drugiej instancji wydane po dniu 5 lutego 2005 r. w wyniku rozpoznania zażalenia w postępowaniu egzekucyjnym nie przysługuje skarga kasacyjna (tak również Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia: 7 lutego 2006 r., IV CZ 4/06, nie publ., 16 marca 2006 r., II CSK 49/06, nie publ., 30 maja 2007 r., I CZ 55/07, nie publ., 24 czerwca 2010 r., IV CZ 37/10, nie publ.). W tym stanie rzeczy, wniesiona przez A. K. i J. K. skarga kasacyjna zasadnie została odrzucona przez Sąd Okręgowy, jako niedopuszczalna.

Dodatkowo zauważa się, co Sądy i skarżący przeoczyli, że, jak to wyłożono w uzasadnieniach postanowień Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2014 r., III CZP 68/14 (OSNC 2015/10/118) i z dnia 5 listopada 2014 r., III CZP 75/14 (nie publ.), osobie trzeciej, niebędącej stroną postępowania egzekucyjnego, nie przysługuje zażalenie na postanowienie sądu oddalające jej skargę na czynności komornika (art. 767⁴ § 1 w związku z art. 770 zdanie czwarte k.p.c.). A. K. i J. K. nie są stroną toczącego się postępowania egzekucyjnego, stąd też, mimo że przysługiwała im skarga na czynność komornika nie mogli wnieść skutecznie zażalenia na postanowienie sądu rozstrzygającego tę skargę; ich zażalenie było niedopuszczalne.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

jw

l.n